

DECIZIE nr. 6335/480/28.12.2016

privind contestația formulată de S.C. A S.R.L.
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./10.08.2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecția Fiscală cu adresa nr./27.07.2016, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.08.2016 asupra contestației formulate de

S.C. A S.R.L.

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr./21.07.2016 și la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./22.07.2016 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.08.2016.

S.C. A S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr./16.06.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, a Raportului de Inspecție Fiscală/16.06.2016 și a Deciziei de măsuri asiguratorii nr...../16.06.2016 denumita în mod greșit de către reprezentantul petentei Dispoziția de măsuri nr...../16.06.2016 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad solicitând anularea în întregime a acestora.

Suma totală contestată este în suma totală de **xxxxxxx lei** reprezentând:

- Impozit pe profit în sumă de xxxxxx lei;
- TVA suplimentar în sumă de xxxxx lei;
- Impozit pe dividende în sumă de xxxxxx lei.

Contestația a fost semnată de împuternicitul legal al petentei, avocat, conform împuternicirii avocațiale existentă, în original, la dosarul cauzei, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere F-AR nr.1...../16.06.2016, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, respectiv data de 24.06.2016, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad la data de 21.07.2016.

I. Societatea comercială S.C. A S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata nr. F-AR/16.06.2016, a Raportului de inspecție fiscală nr. /28.06.2016 și a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr...../16.06.2016 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, solicitând constatarea nulității actelor administrative contestate precum și anularea în totalitate a acestora pentru următoarele motive:

1. Invocă nulitatea actelor administrative contestate, întrucât, în opinia sa, întreg actul de control s-a desfășurat în prezența unor persoane care nu aveau capacitatea juridică (lipsa unei împuterniciri exprese) pentru a reprezenta societatea la activitatea de control – doamna T neavând nici o împuternicire pentru a reprezenta societatea la acest control.

2. Susține eronată aprecierea organelor fiscale ca toate facturile primite de la SC D SRL , SC R SRL, SC A SRL , SC M SRL, nu pot fi considerate cheltuieli deductibile fiscal, pe motivul că aceste firme fie nu ar fi avut angajați, fie nu ar fi declarat veniturile, fie nu ar fi înregistrat cheltuieli, în opinia reprezentantului legal al petentei, fiind sancționată petenta pentru conduita fiscală a terțului partener.

3. Afirmă că, în acest caz, comportamentul fiscal al furnizorului nu are relevanță în ceea ce privește conduita sa întrucât nu există nici un temei legal în baza căruia să poată fi antrenată răspunderea pentru fapta altei persoane

4. Motivează contestația prin invocarea Cauzei C-277/14 decizie prin care se statuează cu titlu de principiu de drept că „ Dispozițiile Directivei TVA trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale prin care nu i se recunoaște unei persoane impozabile dreptul de deducere a TVA datorate sau achitate pentru bunuri care i-au fost livrate pentru motivele că factura a fost emisă de un operator care trebuie considerat drept operator inexistent și că este imposibil să se stabilească identitatea adevăratului furnizor al bunurilor.” . Or, afirmă că, în cauză, i se impută petentei tocmai că partenerul contractual nu și-a depus declarațiile fiscale.

5. În acest sens petenta invocă unele prevederi ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în sensul că aceasta s-a pronunțat în mod consecvent în sensul protejării contribuabilului de bună credință față de manoperele terților asupra cărora nu poate avea un drept de control și de direcționare a activității acestora.

6. Reprezentantul legal al petentei precizează că „, deși există toate documentele fiscale cerute de lege pentru aceste operațiuni comerciale, organul fiscal în mod nelegal apreciază ca aceste documente sunt insuficiente și considera ca toate cheltuielile pentru aceste operațiuni comerciale sunt fictive apărând atunci întrebarea legitimă, cum au fost realizate veniturile societății”

În ceea ce privesc cheltuielile cu achizițiile diferitelor bunuri (mașina tuns iarba, piese auto), petenta afirmă că, acestea sunt deductibile fiscal deoarece sunt necesare desfășurării activității sale.

7. În legătură cu impozitul pe dividende in suma de xxxxxx lei, petenta afirmă că, sumele ridicate din caseria unității nu au fost destinate efectuării vreunei plăți in favoarea asociatului, ci către o serie de firme, astfel că aprecierea organului fiscal este absurda si nu poate fi primită. De asemenea precizează „, chiar daca sumele nu sunt considerate deductibile fiscal, acest lucru nu înseamnă ca aceste sume sunt ridicate de asociatul unic cu titlu de dividend.”

II. Prin Decizia de impunere /16.06.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, încheiată la S.C. A S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat deficiente care au condus la modificarea bazei de impunere si au determinat diferențe suplimentare, astfel:

În ceea ce privește impozitul pe profit, perioada verificata fiind 01.01.2011 - 31.12.2015 s-a stabilit un impozit pe profit in suma de xxxx lei;

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugata, perioada verificata fiind 01.01.2011 – 31.12.2015 s-a stabilit o taxa pe valoarea adăugata in suma de xxxxxxxlei;

În ceea ce privește impozitul pe dividende, perioada verificata fiind 01.01.2011 - 31.12.2015 s-a stabilit un impozit pe profit in suma de xxxxxx lei;

În Decizia de impunere atacată, organele de inspecție fiscală ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, au constatat următoarele:

În perioada verificata petenta a achiziționat diferite produse precum mașina tuns gazon, motocultor, vopsea auto, coltar bucătărie, masa plianta, radio auto, bilete avion, rama si lentile ochelari, mâncare câini, combina frigorifica, set gradina carolina, motocositoare Stiga, achiziții care nu au fost destinate utilizării in folosul operațiunilor taxabile fiind încălcate prevederile art.145, alin.(2) din Legea nr.571/2003 cu modificările si completările ulterioare.

De asemenea, în perioada 01.01.2010 - 31.12.2015 petenta a înregistrat in evidenta contabila si și-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferenta reparațiilor auto pentru vehicule rutiere motorizate :, care nu sunt utilizate exclusiv in scopul activității economice, înscris în Anexa nr. 2 la RIF.

Din nota explicativa luata in data de 14.06.2016 împuternicita administratorului, respectiv d-na TA a declarat ca acestea au fost folosite de către dansa si de către administratorul societății dl. TA. (Anexa nr.3.).

Totodată, în perioada 01.01.2010 - 31.12.2015 petenta a înregistrat in evidenta contabila si și-a exercitat dreptul de deducere al T.V.A. aferenta achizițiilor de piese pentru autovehicule aflate in proprietatea sa pentru care nu a putut demonstra utilizarea acestora exclusiv in scopul activității economice.(Anexa nr.2 la RIF).

În consecința, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a TVA în suma totală de xxxxx lei aferentă acestora deoarece aceasta nu a putut face dovada utilizării bunurilor în folosul operațiunilor sale taxabile, încălcând prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În perioada verificată, SC A SRL a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea unor facturi de achiziții de la firmele SC D SRL, SC R SRL, SC A SRL, SC M SRL reprezentând contravaloarea unor achiziții de bunuri și servicii pe care le-a considerat deductibile la calculul masei profitului impozabil și pentru care și-a exercitat dreptul de deducere al TVA în suma totală de xxxxxx lei (xxxxxx lei de la SC AA SRL), xxxxxx lei de la SC D SRL (CUI, xxxxxx lei de la SC R SRL, xxxxxx lei de la SC M SRL după cum urmează:

- un număr de xx facturi în valoare de xxxxxxxx lei pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de xxxxxx lei care figurează ca fiind emise în perioada 28.11.2011-25.11.2013 (anexa nr.4 la RIF) de către SC A SRL, cu sediul în jud. Caras Severin (obiect de activitate cod CAEN 4613 „Intermedieri în comerțul cu material lemnos și materiale de construcții”), inactiv din 27.08.2014 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, administrator și asociat unic CE.

- un număr de xx facturi în valoare de xxxxxxxx lei pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de xxxxxxxx lei care figurează ca fiind emise în perioada 03.05.2011 - 30.11.2011 (anexa nr.4) de către SC D SRL, jud. Caras Severin, (obiect de activitate cod CAEN 220 „Exploatare forestieră” inactiv din 28.08.2012 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, administrator și asociat unic actual DF, anterior, asociat unic și administrator fiind același CE)

- un număr de xx facturi în valoare de xxxxxxxx lei pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de xxxxxxlei, care figurează ca fiind emise în perioada 10.01.2012-31.07.2012 (anexa nr.4) de către SC R SRL, cu sediul în sat Petnic, nr. 204, comuna Iablanita, jud. Caras Severin (obiect de activitate cod CAEN 7711 „Activități de închiriere și leasing cu autoturisme și autovehicule rutiere ușoare” inactiv din 18.04.2014 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, în insolvența din data de 18.05.2015, asociați DE, IL, AW, B, BA)

- un număr de 9 facturi în valoare de xxxxx lei pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în suma de xxxxx lei care figurează ca fiind emise în perioada 02.03.2011-22.03.2011 (anexa nr.4) de către SC M SRL Arad (obiect de activitate cod CAEN 4120 „Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale”), inactiv din data de 30.10.2014 ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative, administrator dl CM.

Din verificările efectuate s-au constatat următoarele:

Obiectul principal de activitate al societăților furnizoare nu are legătura cu serviciile care apar ca fiind furnizate către SC A SRL respectiv „Intermedieri în comerțul cu material lemnos și materiale de construcții”, „Exploatare forestieră”, „Activități de închiriere și leasing cu autoturisme și autovehicule rutiere ușoare”, „Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale”. Firmele

furnizoare fiind in faliment sau inactive la Oficiul Registrului Comerțului, nefuncționând la sediul social declarat.

Din analiza datelor consemnate în facturile astfel identificate s-a constatat că la rubrica „Denumirea produselor sau a serviciilor”, figurează înscrisa mențiunea „avans la contract” „servicii asamblare cablaje”, „servicii construcții si reparații”, iar la rubrica „Date privind expediția”:

- pe facturile care figurează ca fiind emise de SC A SRL, este inscrisa mențiunea „prin posta”, fără a fi indicat un delegat sau persoana care a întocmit facturile

- pe facturile care figurează ca fiind emise de SC D SRL, delegat este dl Burla Florin, respectiv CM.

- pe facturile care figurează ca fiind emise de SC R SRL. delegat este BA

- pe facturile care figurează ca fiind emise de SC M SRL, este inscrisa mențiunea „prin posta”, fara a fi menționat un delegat sau persoana care a întocmit facturile.

Facturile emise de către aceste firme au valori pana la limita sumei de xxxx00 lei, acestea figurând ca fiind achitate exclusiv in numerar, petenta optând astfel sa nu deruleze tranzacții transparente prin conturi bancare, nefiind in situația de a fi tratata ca un cumpărător de buna credința.

Totodată, din verificarea bazei ANAF organele de inspecție fiscala au constatat următoarele aspecte:

- firmele SC A SRL, SC D SRL , SC R SRL si SC M SRL nu au avut angajați in perioada in care a emis facturi către A SRL din Arad;

- firmele SC A SRL, SC D SRL , SC R SRL si SC M SRL nu depun declarațiile informative privind livrările si achizițiile efectuate pe teritoriul național D394 din care sa reiasă tranzacțiile efectuate;

- din nota explicativa luata in data de 14.06.2016 reprezentanta petentei a declarat faptul ca reprezentantul societăților SC A SRL, SC D SRL , SC R SRL a fost dl. EC;

- SC A SRL, SC D SRL , SC R SRL au sediul social sau domiciliul fiscal la aceeași adresa din, jud. Caras Severin;

Astfel, se retine ca toate suspiciunile organelor de inspecție fiscala au fost confirmate de către împuternicita administratorul petentei, in sensul ca aceasta a recunoscut ca cele 3 firme au fost reprezentate în fapt de către aceeași persoana, respectiv CE.

Fața de cele mai sus prezentate organele de inspecție fiscala au concluzionat ca S.C. A S.R.L a înregistrat in evidenta contabila aceste documente - facturi si chitanțe, care au avut drept consecința diminuarea obligațiilor fiscale fata de bugetul statului, pentru legalizarea provenienței unor bunuri introduse de clienți ilicit in circuitul comercial si/sau pentru a delapida sume mari de bani din casele unităților, în condițiile în care, din verificările efectuate s-a constatat aceste firme fac parte dintr-un lanț de firme constituit in vederea producerii unor fraude fiscale, iar prin introducerea acestora in acest circuit al documentelor se ascunde si/sau se disimulează proveniența si circuitul

real al serviciilor, tocmai in scopul introducerii ideii de comerț efectuat cu buna credința.

Toate constatările organelor de inspecție fiscală, au condus la concluzia ca relația dintre societățile comerciale cu care petenta au avut un caracter nereal, operațiunile nerealizându-se in fapt, fiind disimulata realitatea prin crearea aparentei existentei unor operațiuni care in fapt nu s-au efectuat, rolul societăților comerciale fiind acela de a emite facturi aparent legale pe baza cărora S.C. A S.R.L a denaturat si diminuat obligațiile fiscale datorate bugetului de stat, prin evidențierea si înregistrarea in contabilitate a unor cheltuieli artificiale („servicii”) si nereale.

In concluzie, organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste operațiuni nu îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art.126, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile nefiind impozabile si in consecința nu s-a acordat dreptul de deducere a TVA inscrisa in facturile respective, conform prevederilor art. 145, alin.2, lit.a si art. 146, alin.1, lit.a, achizițiile nefiind destinate realizării de operațiuni taxabile, deoarece nu au fost derulate in realitate.

Astfel, pentru achizițiile de la societățile prezentate, s-a generat artificial o TVA deductibila fictiva, in scopul diminuării TVA de plata rezultata din activitatea de baza a petentei.

În consecință, organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada 01.01.2011 -31.12.2015 o taxa pe valoarea adăugata suplimentara in suma totala de xxxxxxxx lei. (Anexa nr.7 la RIF) si impozit pe profit suplimentar in suma de xxxxxx lei.(anexa nr.14 la RIF).

În ceea ce privește impozitul pe dividende, organele de inspecție fiscală au constatat ca petenta a inregistrat in evidenta contabila, respectiv in creditul contului 5311" Casa", plăți care figurau ca fiind efectuate către furnizorii SC D SRL , SC R SRL, SC A SRL, SC M SRL in valoare de xxxxx lei, aceste sume fiind efectiv ridicate din conturile bancare ale petentei si ulterior din caseria sa, dar nu au fost in realitate plătite societăților respective, fiind utilizate in schimb in scop personal de către administratorul SC A SRL fara a calcula, retine, declara si achita impozitul pe dividende aferent sumelor ridicate.

Având in vedere faptul ca :

- petenta nu a putut justifica natura si destinația sumelor transferate din conturile bancare in caseria sa si care ulterior au fost ridicate de asociatul SC A SRL, simulând diverse plăți posibil fictive către emitenții de facturi respectiv SC R SRL, SC M SRL Arad, SC D SRL si SC A SRL Arad, facturi ce cuprind de asemenea operațiuni fictive.

- sumele ridicate din caseria unității (suma de xxxxx lei), au avut ca scop plata unor sume de bani in favoarea asociaților, fără ca aceștia sa declare la organul fiscal teritorial si fara sa vireze la bugetul de stat la termenele scadente impozitul pe dividende datorat; organele de inspecție fiscală au procedat la

calcularea unui impozit pe dividende suplimentar in suma de xxxxx lei, conform anexei nr.8 din RIF, petenta datorând acest impozit la data stabilită la art. 67 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se constată că Activitatea de Inspecție Fiscală, ulterior emiterii Deciziei de impunere F-AR nr...../16.06.2016 a formulat Sesizarea Penală nr. /16.06.2016, în legătură cu starea de fapt constatată urmare inspecției fiscale efectuate la SC A RL, ca autoritate fiscală constituindu-se parte civilă față de făptuitorul T în calitate de asociat unic și administrator al SC A SRL, pentru prejudiciul în sumă totală de xxxx lei reprezentând impozit pe profit, impozit pe dividende și taxa pe valoarea adăugată, obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere F-AR nr...../16.06.2016.

Referitor la solicitarea contestatoarei de constatare a nulității actelor administrative contestate, întrucât, întreg actul de control s-a desfășurat în prezenta unor persoane care nu aveau capacitatea juridică (lipsa unei împuterniciri exprese) pentru a reprezenta societatea la activitatea de control – doamna Tzimarakas Adeline neavând nici o împuternicire pentru a reprezenta societatea sa la acest control, învederăm că acestea sunt neîntemeiate și nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei din următoarele motive:

Din documentele existente la dosarul cauzei și a precizărilor suplimentare inserate de organele de inspecție fiscală în referatul cu propuneri de soluționare a contestației rezultă că, în timpul desfășurării inspecției fiscale domnul Tzimarakas Argyrios în calitate de administrator al petentei a fost prezent atât la începutul inspecției fiscale la sediul societății SC A SRL, societate care conduce evidența contabilă a petentei, cât și la invitația echipei de inspecție fiscală s-a prezentat la sediul organului fiscal împreună cu soția, respectiv doamna Tzimarakas Adeline fapt care poate fi certificat de diverși colegi de birou cât și de șeful de serviciu în prezenta cărui au avut loc discuțiile privind activitatea desfășurată de petenta.

Mai mult, așa cum rezultă din Anexa nr.1 la Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr...../27.07.2016, prin Împunternicirea înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr...../03.09.2015 existentă în fotocopie la dosarul cauzei, domnul TA a împuternicit-o pe doamna Tzimarakas Argyrios să reprezinte societatea " înaintea organelor puterii de stat, instanțelor judecătorești, notariale, organelor financiare " .

Astfel că, susținerile petentei din contestația formulată în legătură cu faptul că „*întreg actul de control s-a desfășurat în prezenta unor persoane care nu aveau capacitatea juridică (lipsa unei împuterniciri exprese) pentru a reprezenta societatea la activitatea de control*” nu sunt conforme cu realitatea

fiind infirmate de existența la dosarul cauzei a fotocopiei împuternicirii înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr...../03.09.2015 semnată de administratorul petentei Dl. TA și purtând stampila societății petente, care face dovada existenței unei persoane împuternicite să reprezinte *societatea la activitatea de control* în persoana d-nei TA; prin aceste afirmații reprezentantul petentei încercând doar să inducă o stare de fapt care nu corespunde realității.

Asupra fondului cauzei

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv fotocopia sesizării penale nr...../16.06.2016 rezultă că organele de inspecție fiscală care au emis Decizia de impunere F-AR nr. /16.06.2016, contestată, au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, cu adresa nr. /16.06.2016 cu privire la suma de xxxx lei reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxx lei, TVA în sumă de xxxx lei și impozit pe dividende în sumă de xxxxxlei, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. b,c din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

1. Referitor la capetele de cerere privind suma totală de xxxxxxlei, reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxxxxxx lei, TVA în sumă de xxxxxxxx lei și impozit pe dividende în sumă de xxxxxx lei, contestate.

Cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care organele de inspecție fiscală care au încheiat Decizia de impunere nr. F-AR /16.06.2016, contestată, au sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, conform sesizării penale nr. nr..... /16.06.2016 cu privire la suma totală de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxxx lei, TVA în sumă de xxxxx lei și impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice în sumă de xxxxx lei, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 9 alin. 1 lit.a,b,c din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În fapt, potrivit Sesizării penale nr...../16.06.2016 existentă în copie la dosarul cauzei, Ministerul Finanțelor Publice prin Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice a Jud. Arad s-a constituit parte civilă față de față de făptuitorul TA, în calitate de administrator al SC A SRL pentru prejudiciul în sumă totală de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxxx lei, TVA în sumă de xxxxx lei și impozit pe dividende în sumă de xxxxx lei stabilite prin Decizia de impunere nr. /16.06.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, la dosarul

cauzei existând o copie a sesizării penale transmisă către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad.

În scopul soluționării contestației formulate de către SC A SRL, conform legii, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad cu adresa nr. /25.08.2016, comunicarea stadiului de soluționare al sesizării penale nr. /16.06.2016 în legătură cu sumele stabilite în Decizia de impunere nr. F. /16.06.2016 emisă pe numele al SC A SRL.

Prin adresa Dosar nr. /2016 din 12.2016 Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad a comunicat faptul că sesizarea privind pe TA administrator al SC A SRL a fost înregistrată sub nr. /P/2016.

În drept, potrivit prevederilor art.277 alin.(1) lit. a) și art. 279 alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

(...)

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

ART. 279

Soluții asupra contestației

(...)

(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277.”

Prin Decizia de impunere nr. /16.06.2016 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /16.06.2016, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad, a stabilit în sarcina SC A SRL diferențe de impozit pe profit, TVA și impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice stabilite suplimentar în ceea ce privește operațiunile derulate de petentă cu firmele partenere SC D SRL , SC R SRL, SC A SRL, SC M SRL, în perioada verificată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de Inspecție fiscală /16.06.2016, rezultă că, prin operațiunile înregistrate de

SC A SRL cu firmele mai sus enumerate, au fost generate o serie de înregistrări contabile care ar putea presupune o situație artificială cu scopul sustragerii de la plata unor obligații fiscale legal datorate atât de societate, cât și de partenerii săi de afaceri. Astfel, înregistrările în evidența contabilă a societății verificate ar putea avea drept consecință diminuarea la plată a obligațiilor fiscale referitoare la impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată și impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice.

În consecință, organele de inspecție fiscală au formulat sesizarea penală nr. /16.06.2016 în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. a,b,c din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Pe cale de consecință, în cauza dedusă judecării, se reține că, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-...../16.06.2016, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR...../16.06.2016, contestată, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite care fac obiectul dosarului penal nr.**/P/2016** al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art.28 alin.1 teza 1 din Legea nr.135/2010 privind Codul de Procedură Penală potrivit căroră hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*

Prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad a transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, Sesizarea penală nr. /16.06.2016 însoțită de Raportul de inspecție fiscală nr. /16.06.2016, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. /16.06.2016, contestată, considerând că în evidența contabilă a petentei au fost operate înregistrări care ar putea determina diminuarea la plată a obligațiilor fiscale privind impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată și

impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice, astfel că ar putea fi întrunite aspectele prevăzute la art. 9 alin. 1 lit. a,b,c din Legea 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității operațiunilor declarate, cu consecința diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens operațiunea fictivă poate consta, printre altele și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documente legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele contabile a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ, astfel cum se precizează în considerentele Deciziei nr.272 din 28 ianuarie 2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, descriere care se circumscrie speței.

Potrivit Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii.

A proceda altfel, *per a contrario*, ar presupune ignorarea cercetărilor organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire și cercetare penală în temeiul art.132 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni.

De asemenea, practica judiciară s-a pronunțat constant în sensul necesității suspendării soluționării contestațiilor în astfel de cazuri, relevantă în

acest sens fiind Decizia nr.5130/04.12.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin care instanța menține decizia de suspendare a soluționării cauzei până la definitivarea cauzei penale, apreciind că “există suspiciuni cu privire la realitatea tranzacțiilor efectuate care au fost sesizate ca fiind fictive, la existența unei fraude de tip carusel în care este parte și societatea reclamantă, instanța apreciind că **autoritatea recurentă este în imposibilitate obiectivă de a soluționa contestația administrativă în sensul de a stabili cu certitudine**, din punct de vedere administrativ, dacă reclamanta intimată are sau nu dreptul la deducerea sumei reprezentând taxa pe valoarea adăugată [...], de a fi verificată pe fond legalitatea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală prin care s-a refuzat dreptul de deducere.”

Totodată, în considerentele deciziei mai sus precizate, se precizează „contestația administrativă, pe fond, în mod obiectiv nu poate fi soluționată într-un sens sau altul, în lipsa unei soluții pe latură penală în condițiile în care reclamanta a dedus taxa pe valoarea adăugată pentru unele tranzacții asupra cărora există indicii privind săvârșirea unor infracțiuni, iar în baza aceluiași tranzacții apreciate fictive de organele fiscale, reclamanta solicită [...] recunoașterea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată de la bugetul de stat. **Iar acest drept nu poate fi recunoscut din punct de vedere fiscal decât în baza unei premise clare și certe, aceea a realității și valabilității tranzacțiilor.**”

În ceea ce privește jurisprudența europeană, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în mod repetat că pentru a putea stabili existența dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în temeiul unor livrări de bunuri sau servicii este necesar să se verifice dacă acestea au fost efectiv realizate și dacă bunurile sau serviciile în cauză au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile.

Se reține că speța se circumscrie jurisprudenței europene ilustrată prin cazul C-225/02 Halifax – Others, Curtea de Justiție a Uniunii Europene precizând următoarele: „atunci când o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce TVA, acele tranzacții nu ar trebui luate în considerare; orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația normală care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită”.

Totodată, se reține că practica judiciară europeană precizează prin Decizia CEJ 419/2002 următoarele: „*pentru ca taxa să devină exigibilă în cazul în care este plătită o sumă fără ca livrarea de servicii să fi avut loc, toate informațiile relevante privind momentul exigibilității, respectiv livrarea ulterioară sau prestarea ulterioară, trebuie să fie deja cunoscute. Îndeosebi când plata este efectuată, bunurile și serviciile trebuie să fie identificate cu exactitate.*”

În consecință, se reține că autoritățile și instanțele naționale sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabilește, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat fraudulos sau abuziv (a se vedea Hotărârea Fini H. –C.32/03, Kittel și Recolta Recycling – C – 439/04 și C – 440/04, Mahayben și David C -80/11 și C -142/11 și Bonik – C-285/11).

Luând în considerare situația de fapt și prevederile legale incidente, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nu se poate investi cu soluționarea cauzei pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxxxxxlei, TVA în sumă de xxxxx lei si impozit pe dividende în suma de xxxxxx lei, motiv pentru care *se va suspenda soluționarea contestației* pe cale administrativă împotriva Deciziei de impunere16.06.2016 pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând impozit pe profit în sumă de xxxxxx lei, TVA în sumă de xxxxxxxlei si impozit pe dividende în suma de xxxx lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“[...]”

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”, ulterior soluționării definitive a Dosarului penal nr. **xxxxxx/2016** al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, coroborat cu pct.10.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că:

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

2. În ceea ce privește obligația fiscală în sumă totală de xxxxx lei reprezentând diferența dintre suma totală contestată în sumă de xxxx lei stabilită prin Decizia de impunere nr. /16.06.2016 si suma totală de xxxxx lei care face obiectul sesizării penale nr....1/16.06.2016, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care prin contestația formulată SC ASRL nu aduce nicio motivație, în

susținerea cauzei, bazată pe documente justificative care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală

În fapt, petenta a înțeles să conteste în întregime Decizia de impunere nr./16.06.2016, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/16.06.2016, fără a prezenta argumente de fapt și de drept cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxx lei și impozitul pe profit în sumă de xxxx lei stabilite prin Decizia de impunere nr./16.06.2016 sume cuprinse în totalul sumei contestate.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că, în perioada verificată, petenta a înregistrat pe cheltuieli deductibile la calculul masei profitului impozabil cu consecința diminuării acesteia și și-a exercitat dreptul de deducere al TVA, astfel:

- pentru achiziționarea diferitelor produse precum mașina tuns gazon, motocultor, vopsea auto, colțar bucătărie, masa pliantă, radio auto, bilete avion, rama și lentile ochelari, mâncare câini, combina frigorifică, set grădina carolina, motocositoare Stiga, achiziții care nu au fost aferente veniturilor sale impozabile fiind încălcate prevederile art. 21 alin.4 lit.e,f,t și art. 21 alin.1 din Legea nr.571/2003 și care nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile fiind încălcate prevederile art.145, alin.(2) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

- reparații auto pentru vehicule rutiere motorizate :I care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, înscrise în Anexa nr. 2 la RIF

- achiziții de piese pentru autovehiculele aflate în proprietatea sa, dar care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, înscrise în Anexa nr. 2 la RIF.

În contestația formulată, reprezentantul petentei susține faptul că „, nu vom motiva pentru fiecare sumă respinsă și/sau pentru fiecare motiv reținut de organul fiscal și/sau pentru fiecare cheltuială considerată nedeductibilă ”

Astfel, se reține că, deși reprezentatul petentei contestă în totalitate constatările echipei de inspecție fiscală, inclusiv achizițiile de diverse bunuri care nu au legătură cu activitatea petentei (mașina tuns gazon, bilete avion fără documente justificative, colțar bucătărie, piese auto , deduce TVA pentru chereștea deși era operațiune cu taxare inversă, mâncare câini, rame ochelari, note contabile fără documente justificative, set grădina Carolina, combina frigorifică, reparații auto autoturism proprietate personală, etc. prevăzute în Anexa nr.2 la Raportul de inspecție fiscală), în contestația formulată, în legătură cu aceste cheltuieli, reprezentantul petentei se limitează la a afirma că acestea sunt deductibile fiscal deoarece sunt necesare desfășurării activității sale, fiind emise doar păreri subiective nesusținute cu documente justificative de natura mijloacelor de probă și fără precizări privind modul în care aceste cheltuieli, în

legătură cu care petenta pretinde că are posibilitatea de a diminua masa impozabilă a profitului și de a exercita dreptul de deducere a TVA, au legătura cu activitatea desfășurată.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 269 alin. 1 lit. c) și d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„ART. 269

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Ordinul nr. 3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație petenta trebuie să precizeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că pentru constatările precizate la capitolul referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, petenta nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează: *„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului. Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin urmare, în baza celor reținute mai sus și având în vedere că deși petenta contestă în întregime Decizia de impunere nr. .../16.06.2016, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./16.06.2016, pentru suma de xxxx lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de xxxxx lei și taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de xxxxlei nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de impunere nr. F-AR 194/16.06.2016, conform prevederilor pct.2.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră „organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de SC A S.R.L. pentru acest capăt de cerere în conformitate cu art. 279 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu

pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015.

Referitor la contestația formulată împotriva **Raportului de inspecție fiscală nr./16.06.2016**, se reține că raportul de inspecție fiscală reprezintă un act premergător, rezultatele inspecției fiscale, respectiv constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal consemnate în raport fiind valorificate prin emiterea deciziei de impunere, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile 131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

„**ART. 131**

Rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. (...)*

(4) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;”
coroborat cu prevederile art. 93 alin.(1) și alin. (2) din același act normativ, care stipulează:

„**ART. 93**

Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) *Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.*

(2) *Creanțele fiscale se stabilesc astfel:*

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că raportul de inspecție fiscală este un act premergător emiterii titlului de creanță și nu reprezintă act administrativ fiscal, conform Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, susceptibil de a fi contestat în situația obiectul contestației îl reprezintă Decizia de impunere nr./16.06.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice.

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. 14/16.06.2016 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, prin contestația formulată, SC A SRL solicită anularea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr./16.06.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad.

În drept, prevederile referitoare la calea de atac împotriva actelor prin care se dispun măsurile asigurătorii sunt stipulate la art. 213 alin.(13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră:

„ART. 213

Poprirea și sechestrul asigurător

(...)

(13) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.”

De asemenea, în cauză sunt incidente și dispozițiile Ordinului nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

„9.9. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va restitui organelor emitente ale actelor administrative fiscale atacate, în vederea înaintării acesteia organelor competente.”

Din examinarea informațiilor conținute de baza de date portal.just rezultă că la data de10.2016, petenta a înregistrat la Tribunalul Arad acțiunea care face obiectul Dosarului nr...../2016 solicitând anularea unui act administrativ care ar putea fi Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. 14/16.06.2016 contestată și în prezenta cale administrativă de atac .

Având în vedere dispozițiile textelor de lege citate, coroborat cu starea de fapt constatată, se reține că solicitarea SC A SRL de anulare pe cale administrativă a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr./16.06.2016, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală, este de competența instanței de contencios administrativ, iar Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara din cadrul ANAF nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, motiv pentru care în conformitate cu dispozițiile pct. 9.9. din OPANAF nr. 3741/2015, Activitatea de Inspecție Fiscală - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad urmează a analiza necesitatea și legalitatea transmiterii contestației în legătură cu acest capăt de cerere, instanței competente conform

art. 213 alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, față de situația de fapt reținută în cuprinsul prezentei.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 93, art.73, art. 131, art. 213, art.249, art.250, art. 260, art. 269, art.277, art. 279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct. 9.9., pct. 11.1 lit. b) din Ordinul nr. 3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, în baza referatului nr....., se:

D E C I D E

- **suspendarea soluționării contestației** formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F- AR/16.06.2016 și Raportului de Inspecție Fiscală/16.06.2016 emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de xxxxxx lei reprezentând:

- impozit pe profit în sumă de xxxxx lei,
- TVA în sumă de xxxx lei și
- impozit pe veniturile din dividende acordate persoanelor fizice în sumă de xxxx lei, până la soluționarea definitivă a laturii penale.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatara sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

- **respingerea ca nemotivată** a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F- AR/16.06.2016 emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de xxxxx lei reprezentând:

- impozit pe profit în sumă de xxxx lei,
- TVA în sumă de xxxx lei;

- constatarea **necompetenței materiale** a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara privind contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. xxxx/16.06.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de inspecție fiscală, soluționarea acestui capăt de cerere intrând în competența instanțelor judecătorești, motiv pentru care în conformitate cu dispozițiile pct. 9.9. din OPANAF nr. 3741/2015, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad urmează a analiza necesitatea și legalitatea transmiterii contestației în legătură cu acest capăt de cerere, instanței competente conform art. 213 alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind

Codul de procedură fiscală, față de situația de fapt reținută în cuprinsul prezentei.

- prezenta decizie se comunica la:

- CABINET DE AVOCAT

- A.J.F.P Arad

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,